

תינוקת פרק עשירי נדה

עב.

עין משפט נר מצוה

עב א מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו:
 עב ב מיי שם הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב ג מיי פ"ו מהל' אסורי ביאה הלי"ו ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב ד מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב ה מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב ו מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב ז מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב ח מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב ט מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:
 עב י מיי פ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ה' מ:

תוס' הרא"ש

ושוין בטבילה לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשורן ודספא (הוא פירושא) לשרון דירשא. ורובנו מאיר פירוש דקאי אהא דהתן במתניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילה וקדמה וטבילה בלילה דל"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שרין הן ומורו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבעי לטפירתה יום י"ב וקדמה וטבילה בלילה שחיבין בקרבן: אף אתם השור מודותיכם כו'. (ר"ש) [ובי"ח] סבירי דביים י"א כשטבילה לערב אין לגזור טמאה דלמא אתי למימר טמאה דאורייתא היא לפי שהוא מיי"א ימי זיבה ויבא להחיבה קרבן וחביא חולין לעזרה. אבל ביים שלאחריו מידע ידעי כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומר דרבנן בכלמא הוה ולא יבא לטעות הוה קרבן:

ומפ' ר"ת דהכי פריך וזה צינמא היכי משכחת לה מדכתיב כל ימי וזב טומאתה אמרי' לקמן אימר צינמא תהוי וזה משמע דבראית ימים היא נעשית וזה מיהא תימנה מאי קא משני בירואה בשני זין השמשות מ"מ ליכא אלא ז' ראיות ביום וז"ל דלא חש להזכיר השלישית

וז"ה פוטרין מן הקרבן. ללא צעי שימור. אבל לענין טומאה מורה מדרבנן להחמיר גזירה יום י"א אטו תוך י"א יום דמטמאה בועלה מדאורייתא עד שתספור קצת יום המחרת כדיליף לקמן [עג]. מיהיה לה: **טבלה יום שלאחריו.** דעבדה שימור קצת ושימור מעליה הוא אלא שתוך י"א יום אטו לעשות כן שלא

וב"ה אומרים פטורים מן הקרבן טבלה ביום של אחרי ושמושה את ביתה ואח"כ ראתה א ב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב ופטורין מן הקרבן וב"ה אומרים בה"ו גרגרין ומורים ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמושה שמשמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן וטבלה ביום של אחרי ושמושה ה"ו תרבות רעה ומוענן ובעילתן תלויין: **גמ'** ת"ר ה"שויין בטובלת לילה לזבה שאינה טבילה ושויין ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמושה שמשמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן לא נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן ובית הלל פוטרין מקרבן אמרו להן ב"ש לב"ה מ"ש יום י"א מיום תוך י"א אם שיוה לו לטומאה לא ישוה לו לקרבן אמרו להן ב"ה לב"ש לא אם אמרת בתוך י"א יום שכן יום שלאחריו יום שלאחריו שנצטרף עמו לזיבה אמרו להם בית שמאי השווי מדותיכם אם שיוה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שיוה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אמרו להם ב"ה אם הביאנהו לידיו טומאה להחמיר לא נביאהו לידיו קרבן להקל ועוד מדבריכם אתם נושכין שאתם אומרים טבלה יום שלאחריו ושמושה ואח"כ ראתה מטמא משכב ומושב ופטורה מן הקרבן אף אתם השווי מדותיכם אם שיוה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שיוה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אלא להחמיר ולא להקל הכא נמי להחמיר ולא להקל אמר רב הונא משכבה ומושבה שבשני ב"ש מטמאין אע"פ שטבלה אע"פ שלא ראתה מאי טעמא כיון דאילו חזיא מטמאה השתא נמי מטמא אמר רב יוסף מאי קמ"ל תנינא טבלה יום שלאחריו ושמושה את ביתה ואח"כ ראתה ב"ש אומרים מטמאה משכבות ומושבות ופטורה מן הקרבן אמר רב כהנא ראתה שאני אמר רב יוסף וכי ראתה מאי הוי ראייה דנדה היא א"ל אביי לרב יוסף רב כהנא הכי קא קשיא ליה בשלמא היכא דראתה גזרינן ראייה דנדה אטו ראייה דזבה אלא היכא דלא ראתה מאי נגזר בה ועוד תנן ה"ה ראוה ראייה אחת של זוב ב"ש אומרים כשומרת יום כנגד יום ובה"א יכבעל קרי ותניא

כנא ליה ספק שומר תראה לאחרי תשמיש ומנטרפין הימים לזיבה ואין טבילתה טבילה: **מטמאין משכב ומושב.** ואפילו בועלה מדרבנן גזרו אטו תוך י"א יום: **ופטורין מן הקרבן.** דהא עבדי שימור ואע"פ שחורה וראתה אין מנטרפין לזיבה שהרי תחילת נדה היא: **גרגרין.** ממחר תראה לטוטא שמה ירגיל בכך תוך י"א אבל לענין טומאה טהור: **וחייבין בקרבן.** ואפילו לא תראה למחר דהא צעי שימור והרי צעל וזה קטנה: **טבלה יום שלאחריו.** דעבדה קצת שימור ושמושה: ה"ו **הכרוב רעה.** שמה תראה אחר כן ותצטרף לשלפניו ואין טבילתה טבילה: **מוענן.** לענין טומאה וטהרה: **ובעילתן.** לענין קרבן: **סלויין.** שם תראה מגען מגע זבה וחייבין בקרבן ואם לא תראה מגען טהור ובעילתן פטורה: **גמ'** ס"ר ושויין טבולת לילה לזבה. ואע"פ שחולקין צ"ה ברואה יום י"א וטבלה לערב שפטורין מן הקרבן התם משום דיום י"א לא צעי שימור הילכך לאו זבה היא אבל זבה קטנה של תוך י"א יום צעיא שימור דאין טבילת לילה עולה עד שתשומר יום המחרת קצת ותטבול: **ושוין ברואה תוך י"א יום וטבלה לערב ושמושה שחיבין בקרבן.** כאלו בועלה ביום. והך סיפא פירוש דרישא הוא: **אם שיוה לו לטומאה.** שאתם מורים שמשמאין בועלה משכב ומושב ליל מוצאי י"א: **צדוק י"א מנטרף עמו לזיבה.** הילכך לריכה לשמור יום המחרת כנגד יום הראייה: **להחמיר.** מדרבנן: **להקל.** להביא חולין בעזרה: **נושכים.** מוקשין: **אמר רב הונא משכבות ומושבות שבשני.** לראיית הרואה תוך י"א וטבלה יום שלאחריו לנ"ש דמחמירי ומטמאין משכב ומושב מדרבנן לאחר טבילה ואפילו לא ראתה מאי טעמא דכיון דכי חזיא מטמאה למפרע מדאורייתא שהרי מנטרף לזיבה כי לא חזיא נמי גזרינן מדרבנן אטו ראתה: **סנינא טבלה יום שלאחריו.** יום י"ב שאינו מנטרף ואחר כן ראתה וקס"ד האי ראתה דלאחריו כאלו לא ראתה תוך י"א דמיא דהא עכשיו היא מטמאה מתחילת נדה ואינה פוסלת טבילה של שריית והך טומאה מדרבנן היא דגזרינן י"ב אטו י"א ה"ג גזרינן לא ראתה אטו ראתה: **ראיים נדה היא.** ואינה מנטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאת מעת לעת הוא דאיכא עליה וטומאת מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא משום דגזרינן יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דאורייתא ה"ג תוך י"א כי לא ראתה בשני אחר טבילתה גזרינן אטו ראתה: **א"ל אביי לרב יוסף רב כהנא.** דלמחר ראתה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דהך טומאה מדרבנן ליכא למימר דכי היכי דגזרינן צ"ש ראייה שניה דלאחר י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזור לא ראתה אטו ראתה דראייה בראייה מיחלפא ראתה בלא ראתה לא מיחלפא: **ועוד סגן.** דלא כרב הונא: **הרואה ראייה אחת של זוב.** צדיש מיירי: **כשומרת יום כנגד יום.** בשני שלה שמועה תלוי אחר טבילה אף זה מגעו תלוי אם טבל לאחר ראייה ונגע במעשר מגעו תלוי שמה יראה ראייה שניה ומנטרף לזיבה: **כבעל קרי.** וטהור למעשר לאחר טבילה מיד. קמיני מיהא לנ"ש שומרת יום וזב בראייה ראשונה שוין: ותניא

א) [לעיל ד.]. ב) זבין ס"ח מ"א. ג) ויקרא טו. ד) ויק' תוס' לעיל ג. ד"ה סופרין ומוס' פסחים פא. ד"ה ס"ט.

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' ב"ש מטמאין משכבות ומושבות ופטורין מן הקרבן כ"ל: ב) תוס' ד"ה ונדק פ"ה ע"כ. הדיא וכו' ותלמא יומי ל"ד דכחא. מלת דכחא נמתק. וצ"ע דכחתי ל"ל ומש"ה רש"י:

מוסף רש"י

הרי זה גרגרין. שלח הממון יום זה (ועיל ד.ו). ומגען ובעילתן תלויין. וזו היא תלייתן אס תראה היום יהיו טמאין למפסע וחיבין בקרבן (ובח"מ כ"ט).

שפוסקת צו שאינו טהור אינו דין שיעלה לה לחשבון הנקיים: **אף** אדם השווי מדותיכם. וא"ת ומאי ס"ד דב"ש הא ודאי לדידהו נמי איכא לאקשויי הכי וי"ל דקסברי צ"ש דיום י"א שהוא מדאורייתא אי מחמירין ציה לטומא משכב ומושב אחי למימר ציה חיוב קרבן אבל ביום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרבנן לא אחי לחיובי קרבן אי מחמירין ציה לטומא משכב ומושב: **אמר רב כהנא ראתה שאני.** ואלדעה מנליה לרב הונא צדוק י"א יום בלא ראתה והיינו דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא ליה פי' אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא: **אלא**

היא. ואינה מנטרפת אלא מעכשיו מטמאה וטומאת מעת לעת הוא דאיכא עליה וטומאת מעת לעת אינה מטמאה את בועלה אלא משום דגזרינן יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דאורייתא ה"ג תוך י"א כי לא ראתה בשני אחר טבילתה גזרינן אטו ראתה: **א"ל אביי לרב יוסף רב כהנא.** דלמחר ראתה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דהך טומאה מדרבנן ליכא למימר דכי היכי דגזרינן צ"ש ראייה שניה דלאחר י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזור לא ראתה אטו ראתה דראייה בראייה מיחלפא ראתה בלא ראתה לא מיחלפא: **ועוד סגן.** דלא כרב הונא: **הרואה ראייה אחת של זוב.** צדיש מיירי: **כשומרת יום כנגד יום.** בשני שלה שמועה תלוי אחר טבילה אף זה מגעו תלוי אם טבל לאחר ראייה ונגע במעשר מגעו תלוי שמה יראה ראייה שניה ומנטרף לזיבה: **כבעל קרי.** וטהור למעשר לאחר טבילה מיד. קמיני מיהא לנ"ש שומרת יום וזב בראייה ראשונה שוין: ותניא